

רע"פ 6365/13 - יפים קליינר נ' מדינת ישראל

רע"פ 6365/13 - יפים קליינר נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 6365/13

יפים קליינר

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[23.09.2013]

כבוד השופט צ' זילברטל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק עפ"ג 14052-06-13 שניתן ביום 12.09.2013

על-ידי כב' השופטים ע' גרשון, כ' סעב ו-ת' שרון-נתנאל

בשם המבקש - עו"ד א' עמי-גא

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו מיום 12.9.2013 של בית המשפט המחוזי בחיפה (עפ"ג 14052-06-13; כב' השופטים

ע' גרשון, כ' סעב ו-ת' שרון-נתנאל), בגדרו נדחה ערעור שהגיש המבקש על גזר דינו מיום 24.4.2013 של בית משפט

השלום בחדרה (ת"פ 50217-11-12; כב' השופט א' קפלן), בו נגזרו על המבקש, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל.

רקע והליכים קודמים

1. בית משפט השלום הרשיע את המבקש, על פי הודאתו, בעבירת גניבה לפי סעיף 354 לחוק העונשין, התשל"ז-1977,

לאחר שהמבקש הודה בגניבה של טלפון סלולארי. בבואו לגזור את דינו של המבקש ציין בית משפט השלום, כי מתחם

הענישה המקובל בעבירות מסוג זה נע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה, הביא בית

המשפט בחשבון את עברו הפלילי של המבקש הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות, כשבסך

הוא אף ריצה 12 חודשי מאסר בפועל. נוכח האמור, קבע בית המשפט כי אין מקום להשית על המבקש עונש מאסר

שירוצה בעבודות שירות, וגזר על המבקש 4 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי ותשלום פיצוי בסך 3,000 ש"ח

למתלונן ממנו גנב את הטלפון.

2. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי כנגד רכיב המאסר בפועל אשר הושת עליו. המבקש טען כי עונש המאסר חורג מהנהוג בפסיקה במקרים דומים, וכי לא ניתן משקל מספיק לכך שהודה במיוחס לו והביע חרטה. המבקש הוסיף שהוא מצא עבודה וחזר לחיים נורמטיביים, ותהליך שיקומו ייקטע אם יושם במאסר. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך הדגשת עברו הפלילי של המבקש, בקבעו כי העונש שהושת על המבקש אינו חמור ואף "ממש קל". כלפי הכרעה זו הוגשה הבקשה שלפניי, ובצידה בקשה לעיכוב ביצוע טענות המבקש.
3. המבקש שב על הטענות אשר העלה בבית משפט קמא וטוען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום הוא מחמיר ביחס לנהוג בעבירות מסוג זה, כאשר לטענתו במקרים רבים כלל לא נגזר עונש של מאסר בפועל. המבקש מוסיף שלא ניתן משקל מספיק לנסיבותיו האישיות הכוללות הליך שיקומו אשר יפסק אם הוא יכנס למאסר. כמו כן טוען המבקש כנגד ההנמקה החסרה, לטענתו, בפסק דינו של בית משפט קמא שדחה את ערעורו.
- דיון והכרעה
4. הלכה ידועה היא כי רשות ערעור לבית משפט זה "בגלגול שלישי", תוענק רק במקרים אשר מעוררים שאלה ציבורית או משפטית אשר חשיבותה חורגת מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 2915/13 כוכבי נ' מדינת ישראל (5.8.2013)). כמו כן, ידוע כי תינתן רשות ערעור כלפי חומרת העונש רק במקרים חריגים בהם יש סטייה משמעותית מהענישה המקובלת (ראו, למשל, רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997)). הבקשה שלפניי אינה עונה על קריטריונים אלה, שכן גזר דינו של בית משפט השלום אינו סוטה בצורה ניכרת מן הנהוג במקרים דומים. מתחם הענישה שקבע בית המשפט הינו סביר ועונשו של המבקש אינו חורג בחומרתו מהמתחם. אף אם הייתי מקבל את טענתו של המבקש וכולל במתחם הענישה אפשרות לענישה על תנאי ללא מאסר בפועל כגבול התחתון של המתחם, ואינני מכריע ביחס לשאלה זו, עדיין גזר הדין של בית משפט השלום נמצא בתוך מתחם זה. באשר לחומרת העונש בתוך מתחם הענישה, אינני מוצא סיבה להתערב בקביעת בית משפט השלום אשר שלל את האפשרות לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות וזאת בשל עברו הפלילי של המבקש. אוסיף, כי גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצוע עונשים הולמים. כמו כן, ולמרות טענות המבקש, כלל לא נראה שמתעוררת במקרה זה שאלה אשר חורגת מעניינם של הצדדים.
5. נוכח האמור, אני דוחה את בקשת רשות הערעור. לפיכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. ניתנה היום, י"ט בתשרי התשע"ד (23.9.2013).